

2) В съответствие ли е с европейското право — и по-специално с член 3, точка 27 от Директива 2007/46/ЕО — обстоятелството, че във връзка с доставката на резервни части за автобуси за предоставяне на обществени услуги чрез процедура за възлагане на обществена поръчка, е допустимо отделен оферент да се самоопредели като „производител“ на дадена неоригинална резервна част, предназначена за определено превозно средство, по-специално когато е от някой от типовете компоненти, уредени в техническите разпоредби, изброени в приложение IV (Списък на изискванията за целите на типовото одобрение на ЕО на превозни средства) към Директива 2007/46/ЕО, или въпросният оферент трябва да докаже — за всяка от така предлаганите резервни части и за да удостовери еквивалентността с техническите спецификации на процедурата за възлагане на обществена поръчка — че е субектът, носещ отговорност пред органа по одобряването за всички аспекти на процеса на типово одобрение, както и за съответствието на продукцията и съответното равнище на качество, и пряко осъществява поне някои от етапите от производството на частта, която подлежи на одобрение, като при утвърдителен отговор следва да се изясни и с какви средства следва да се представи посоченото доказателство?

(¹) Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 2007 г., стр. 1).

Иск, предявен на 3 февруари 2021 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-70/21)

(2021/C 128/34)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

А) Да постанови, че Република Гърция:

- не е изпълнила задълженията си по член 13, във връзка с приложение XI от Директива 2008/50/ЕО (¹), като систематично и постоянно не спазва пределно допустими стойности на концентрация за ПЧ10 по отношение на пределно допустимите дневни стойности за зона/агломерация EL0004 Солун в сила от 2005 г.
- като не е приела, считано от 11 юни 2010 г., необходимите мерки, за да гарантира постигне на пределно допустимата стойност за ПЧ10 в зона/агломерация EL0004 Солун, е нарушила задълженията си по член 23, параграф 1 от Директива 2008/50 (във връзка с приложение XV, част А от тази директива), по специално задължението по член 23, параграф 1, втора алинея от посочената директива — да приема подходящи мерки, така че периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък.

Б) Да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С първото си основание по иска Комисията поддържа, че Директива 2008/50 относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа задължава държавите членки да ограничат експозицията на населението на прахови частици (ПЧ10). Комисията приема, че с оглед на представените от нея годишни доклади за качеството на въздуха Гръцката република постоянно нарушава задължението си за постигане на съответствие с пределно допустимата дневна стойност за ПЧ10 в зона/агломерация EL0004 Солун, считано от 2005 година, от когато става задължително съобразяването с пределните дневни и годишни стойности (първоначално по силата на член 5, параграф 1 от Директива 1999/30/ЕИО, впоследствие по силата на член 13 от Директива 2008/50).

С второто основание Комисията изтъква, че член 23, параграф 1, втора алинея от Директива 2008/50 установява, в случай на превишаване на пределните стойности, ясно и неотложно задължение за държавите членки да приемат планове за качество на въздуха, съдържащи подходящи мерки, така че периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък. Комисията твърди, че Република Гърция е нарушила член 23, параграф 1 от Директива 2008/50, като не е приела подходящ план за качество на въздуха по отношение на зона/агломерация EL0004 Солун.

(¹) Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, 2008 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 февруари 2021 г. от Química del Nalón SA, по-рано Industrial Química del Nalón SA, срещу решението, постановено от Общия съд (осми разширен състав) на 16 декември 2020 г. по дело T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Комисия

(Дело C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Química del Nalón SA, по-рано Industrial Química del Nalón SA (представители: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunhard, avocate)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Испания и Европейска агенция по химикали

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение;
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първото основание е, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че доводът на жалбоподателя, че Комисията е допуснала явна грешка, не включва непременно твърдението, че Комисията е нарушила задължението си за полагане на грижа.

Второто основание е, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като се е основал на твърдяната липса на правна яснота на точка 4.1.3.5.5 от Приложение I към Регламент № 1272/2008 (¹), за да отхвърли действително изложението от жалбоподателя правен довод.

Третото основание е, че Общият съд не е можел да се основе на сложността на правната уредба, за да оправдае неотчитането от страна на Комисията на разтворимостта на СККВ (смола от високотемпературен каменноуглен катран). Всъщност Общият съд е приел обратното в рамките на проведено по-рано производство по свързано дело (дело T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA* и др./Европейска Комисия). Тъй като не предоставя никакво обяснение защо е променил коренно позицията си, мотивите на Общия съд са недостатъчни и противоречиви.

Четвъртото основание е погрешно прилагане от страна на Общия съд на критерия за разумност и за полагане на дължимата грижа. Като е приел, че Комисията е действала като всяка друга администрация, действаша разумно и с дължима грижа, Общият съд е използвал неправилна и неподходяща база за сравнение с оглед на преценката на дължимата грижа и на разумността от страна на Комисията.

Петото основание е, че мотивите на Общият съд са недостатъчни и противоречиви, доколкото той е приел — без да посочва каквото и да е доказателство в това отношение и основавайки се единствено на заключението на генералния адвокат — че Комисията вероятно е била затруднена да отстрани своята явна грешка в преценката, предлагайки подходът на Комисията да бъде извинен поради тези причини.